

Dylan Thomas

## És nem fog uralkodni a halál

[AND DEATH SHALL HAVE NO DOMINION]

És nem fog uralkodni a halál.  
 A meztelen halottak lesznek egyek  
 az emberrel a szélben, a nyugati holdban.\*  
 Ha csontjukat lerágták, és tiszta csontok se lesznek:  
 a karjuknál, lábuknál lesznek csillagok.  
 Habár megtébolyulnak: lesznek józanok,  
 habár a mélybe buknak: újra mind magasba száll,  
 habár elvész a szerető: de nem a szerelem,  
 és nem fog uralkodni a halál.

És nem fog uralkodni a halál.  
 A tenger hullámcsavarjai alatt fekszenek  
 hosszan: de nem halnak a semmibe.  
 Csavarva kínpadon, ha az inak feladják,  
 kerékre törve: ők nem törnek el.  
 Kezüik között a hit ketté törik;  
 szarvas gonoszság gázol bennük át;  
 és széthasadva végzi minden: ők nem törnek el,  
 és nem fog uralkodni a halál.

És nem fog uralkodni a halál.  
 Nem hallhatják többé, ha a sirály kiált;  
 ha megtörik dörögve a hullám a parton.  
 Ahol virág kibomlott, soha már  
 nem emeli virág az esőbe fejét.  
 Habár őrltek, és halottak, mint az ég,  
 és a jelek éle virágokat darál,  
 a napba rontanak, míg szétbomlik a nap,  
 és nem fog uralkodni a halál.

\* Feltehetően utalás a középkori angol toposzra: a Holdban imbolygó emberre. Lásd az anonim verset a *Harley 2253* jelzésű kódexben, magyar fordítása a *Műút* 2009/14-es számában olvasható, fordító: Horváth Viktor.

# Ne menj szelíden, ha elhív az éj

[DO NOT GO GENTLE INTO THAT GOOD NIGHT]

Ne menj szelíden, ha elhív az éj;  
tombolj, öreg, ha bevégzed a földön;  
dühöngj, dühöngj, mikor kihuny a fény.

Habár a bölcs a legvégén szerény,  
mert szava nem vihar, hogy mennydörögjön:  
nem megy szelíden, ha hívja az éj.

A jó búcsút int, mikor véget ér,  
a gyarló tettek tánca türkiz öblön,  
s dühöng, dühöng, mikor kihuny a fény.

A vad a szálló naphoz fel nem ér  
útján; s ha túl késő: bánja, ha rájön:  
nem megy szelíden, ha hívja az éj.

A zord, halálköznelben: vak szemén  
a meteorok lángja ég: örömtől  
dühöng, dühöng, mikor kihuny a fény.

És te atyám, ott a bánat hegyén  
tüzet zokogva átkozz, áldj – könnyörgöm,  
ne menj szelíden, ha elhív az éj,  
dühöngj, dühöngj, mikor kihuny a fény.

HORVÁTH VIKTOR FORDÍTÁSA

